

hæve de vedvarende stigende Byrder paa Hartkornet, idet dette er en slet, meget slet Maalestok for Landejendommens Værdi. Ved Siden deraf ønsker man, at andre lignende Værdier maa komme til at betale i samme Forhold som Hartkornsejerne. Begge Formaal fyldestgøres gennem Regeringens Forslag. Endvidere gaa Ønskerne ud paa, at de gamle Grundskatter til Staten maatte ombyttes saaledes, at de kom til at hvile mere ligelig end nu efter Ejendommens Værdi. Men det er netop det, der er Grundtanken i Regeringens Forslag, hvorimod dette Forslag lader dem alle sammen blive staaende med Kroner og Ører og akkurat med det samme Beløb som tidligere. Nu siger man, at de Penge, som komme ind paa den Maade, skulle anvendes saaledes, at de igen kunne løbe ud til dem, der have indbetalt dem. Dette er dog maaské en stor Fejltagelse, naar man mener, at disse to Trediedele af Gammelskatten i Virkeligheden kommer tilbage til dem, der have betalt dem; det vilde de kun gøre under den Forudsætning, at Gammelskatten svarede nøje til Hartkornet; men, som bekendt, er der en himmelvid Forskel, i alt Fald en meget stor Forskel. Jeg har ikke Papirerne for mig; men jeg tror endog saa, at disse $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten i nogle Amter stige op til ca. 10 Kr. og lidt der over; medens de i andre Amter kun naa 7 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er altsaa aabenlyst, at naar disse Penge vandre ud til Amterne og der fordeles ikke efter Gammelskatten, men efter Hartkornet, er det slet ikke de samme, der faa Pengene. Altsaa den smukke Tanke i Forslaget, at Gammelskatten skal bestaa, men at vedkommende ikke skal lide derved, da Pengene komme tilbage, den passer ikke. I hvert Fald forekommer det mig klart, at det er en langt sikrere Vej at gaa at ophæve Gammelskatten og lægge andre Skatter paa. Men der er, som sagt, ikke Tale om andre Ejendomsskatter her; her er kun Tale om som en ny Skat at paalægge en Formue- og Indkomstskat.

Jeg gentager det: For mig er det en Hovedsag, at en Skattereform ikke blot bærer Navn af en Skattereform, men bliver en virkelig Skattereform baade for de kommunale og Statsskatternes Vedkommende, og at det, man vil gøre desforuden, for i Tilfælde som dem, hvorunder vi nu leve, at støtte Landbruget, der i det hele taget lever under trykkende Forhold, det skal man gøre som noget for sig og igennem Foranstaltninger, som ikke ere evigt varende; thi disse Forhold ere heller ikke

evigt varende. Hvem garanterer for, at Forholdene ikke om 10 til 15 Aar have forandret sig saaledes, at det er Landbruget der er i Blomstring, medens de andre Erhverv ere gaaede tilbage? Det ærede Medlem, der ryster paa Hovedet (Bojsen) maa forlade mig; det er ikke saa længe siden, at Landbruget selv følte sig overordentlig veltilpas og ikke følte nogen Byrde derved, at det indirekte, ved at forbruge beskyttede og altsaa fordyrede Industrivarer, fremmede Varer, maatte hjælpe paa andre Virksomheder. Det er ikke mere end 15 Aar siden, at det Om-sving da skete, og det kan godt ske igen. Det er derfor, jeg siger: hvorfor saa vedtage stadigvarende Love, der kun tage Sigte paa Tilstande, hvorom ingen ved, hvor længe de vare.

Jeg har endnu kun en lille Bemærkning at gøre til det ærede Medlem (Madsen-Mygdal), som aabnede Forhandlingen i Dag, og som anbefalede at komme kort over det foreliggende Spørgsmaal, da det jo allerede var blevet berørt, da man var strejft ind derpaa ved Behandlingen af Regeringsforslagene de foregaaende Dage. Jeg maa tillade mig at gøre en Tilføjelse til, hvad jeg allerede tidligere har bemærket om Værdien af at blive paa det, som det ærede Medlem bestandig kaldte det gamle Grundlag. Naar det ærede Medlem omtalte de Forskelligheder, der vare mellem det her foreliggende Forslag og det, som tidligere havde været vedtaget her, forekommer det mig; at det ærede Medlem øjensynlig bestræbte sig for at gøre disse Forskelligheder saa smaa som muligt. I mine Tanker er det meget store Forskelligheder. Det gælder saaledes Forslaget om at ville begynde med en Skat, der beløber sig til over 8 Mill. Kr. i Stedet for en Skat af ca. 5 Mill. Kr. Det er allerede en meget stor Forskel og da navnlig ved en ny Lov, hvorom ingen ved, hvordan den vil komme til at virke. Dernæst skal jeg bemærke, at denne ny Lov jo blandt andet ogsaa indeholder noget helt nyt, noget, som det andet Ting ikke tidligere har haft vedtaget, og det er den progressive Skat. Den kendes først nu, og Folketinget maatte jo være mere end naivt, hvis det under sin officielt erkendte Bestræbelse for at komme dette Ting i Møde, troede, at en Bestemmelse som denne om at gøre Skatten progressiv, skulde gøre det gamle Forslag mere behagelig for dette Ting. Naar der saa endda paa andre Punkter var vist en virkelig Imødekommenhed, men det er jo ikke Tilfældet. Paa alle de Punkter, hvor